

IJspret

Op het moment van schrijven hebben we net een fantastisch mooie periode van ijspret achter ons. Een lekkere frisse oostenwind (niet met de post), heerlijk koud (tegen kou kun je je aankleden), een mooi zonnetje. Kortom, het ideale (winter)plaatje. Gaandeweg zo'n vorstperiode gaan de schaatsen uit het vet. De ijs- en weer verwachtingen worden ondergebracht in de lijst favorieten op de computer. En het besef komt boven dat er te weinig is getraind en dat het inhalen van de trainingsachterstand gekkenwerk is.

Na een kleine week vorst is er dan tijd om de schaatsen eens op de ijsbaan onder te binden. Na die week lag er een mooie ijsvloer op het Zuiderdiep. En wat moet Valthermond-Oost blij zijn dat er nog iets van 'de wieke' open en over is. Daarna werd het tijd om te gaan kijken naar de toertochten. Na 14 dagen keuze zat. Komt het probleem bij veel keuze, welke keuze! Iedereen is enthousiast over de tochten bij Giethoorn. En nu wil ik niets zeggen over de natuur bij Giethoorn maar het schaatsen bij Giethoorn voelt net als winkelen op de zaterdagmiddag. Voor de echt mooie tochten is niets zo geschikt als het Grunningerland. De Noorderrondrit. Aan de start de zonder startkaart, dus terug de startkaart ophalen, als een idioot van start gaan, totaal kapot gaan op het Schildmeer omdat we in onze jeugdige overmoed veel te snel van start gingen met een bikkel (David Bakker, voormalig postbode). In een poging om weer energie in het lichaam te krijgen bevroren bananen eten, de ijdele hoop dat de eerste kerktoren na Appingedam Zoutkamp zou zijn, in het donker in Zoutkamp aankomen en dan nog weer 20 kilometer tegen de wind in terug naar Baflo. Maar die laatste 20 kilometers vielen echt erg mee, de energie kwam weer terug en daarmee ook de praatjes. En het viel onze bikkel (David Bakker) ook op dat we niet eens zo veel later dan David terug waren in Baflo. En ik moet nogmaals zeggen: die laatste 20 kilometers waren de lekkerste van de gehele dag. Lekker in de kussens van de taxi, heerlijk. Wat een verstandige beslissing, afstappen in Zoutkamp en lekker terug in de taxi!

Bij het bepalen van welke toertocht speelde het aantal kilometers zeker mee. Dus de Zuid-Drenthetocht. Zo kregen wij een rondleiding door het Drentse land. Ons reisgezelschap had nogal wat verhalen uit zijn jeugd. En die speelden zich in dit gedeelte van onze mooie provincie af. Niet alle verhalen zijn thuis aan de etenstafel verteld, denk ik! Verder was het leven niet slecht. Het was genieten. Alhoewel iedereen het op zijn eigen manier invult. Ook de valpartijen. Normaal is dat, als je valt, je de sneeuw afklopt en weer verder gaat. Ons Idemaatje maakt er wat meer van. Het leek wel een scene uit Goede en Slechte Tijden. En net op het moment van 112 bellen is alles weer ok. Maar we hadden een schitterende schaatstocht en de verkregen medaille maakte ook nog indruk op mijn neefje van 7.